

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1998

N:o 921—928

SISÄLLYS

N:o		Sivu
921	Laki ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	2513
922	Laki indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	2515
923	Laki tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 1999 perittävästä maksusta	2516
924	Laki merilain 1 luvun 8 §:n muuttamisesta	2518
925	Asetus laivavarusteista	2519
926	Asetus ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuista valtioista	2524
927	Asetus huumausaineasetuksen muuttamisesta	2525
928	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös patenti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen liitteenä olevan maksutaulukon muuttamisesta	2526

N:o 921

Laki

ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 7 § ja 9 §:n otsikko ja 1 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

7 §

Veron kantaminen

Ajoneuvovero kannetaan koko verokaudelta yhdessä erässä 6 §:ssä tarkoitetun määrällisenä. Jos 7 a §:ssä tarkoitettu peruste palauttaa veroa ilmenee verokauden alkamisen jälkeen viimeistään veron eräpäivänä, verosta pannaan maksuun vain jo palautusperusteen täytyessä kulunutta verokautta vastaava osa, kuitenkin vähintään 2 momentissa mainittu määrä.

Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken vero-

kautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Tällöin veroa kannetaan täysin markoin, kuitenkin vähintään 100 markkaa.

7 a §

Veron palauttaminen ja perittävän veron määrän alentaminen

Ajoneuvoveroa palautetaan, jos ajoneuvo poistetaan verokauden aikana rekisteristä. Jos ajoneuvon rekisteriin merkityt tiedot muuttuvat verokauden aikana siten, että ajo-

HE 197/1998
VaVM 46/1998
EV 178/1998

neuvo olisi verosta vapaa, ajoneuvoveroa palautetaan. Hakemuksen perusteella veroa palautetaan myös, jos ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi, takavarikoitu poliisiin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun, ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun, otettu romuajoneuvona kunnan haltuun tai osoitettu tuhoutuneeksi tai romuteuksi.

Veroa palautetaan täysin markoin laskettuna se suhteellinen osa, joka vastaa verokaudesta jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 100 markkaa, sitä ei makseta takaisin.

Vero palautetaan sille, joka on ajoneuvon omistajana tai haltijana silloin, kun ajoneuvo poistetaan rekisteristä tai muut veronpalautuksen edellytykset täyttyvät. Jos ajoneuvolla on sekä omistaja että haltija, vero palautetaan haltijalle. Palautusperusteen syntymisen jälkeen maksettu vero palautetaan hakemuksesta sille, joka on sen maksanut.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

9 §

Veron palauttaminen vammaisuuden perusteella

Autoverolain (1482/1994) 51 §:ssä tarkoitettulle invalidille myönnetään vapautus ajoneuvoverosta, joka olisi suoritettava hänen omistamastaan, pääasiallisesti hänen henkilökohtaisessa käytössään olevasta henkilö- tai pakettiautosta. Vero voidaan palauttaa myös ajoneuvon haltijalle, jos ajoneuvon omistajana on autoverolain 51 §:ssä tarkoitettu invalidi. Verovapaus voi koskea samanaikaisesti vain yhtä ajoneuvoa. Invalidin myytyä tai luovutettua ajoneuvonsa hänelle voidaan kuitenkin myöntää uudesta ajoneuvosta verovapaus jo ennen kuin luovutetusta ajoneuvosta on kannettu veroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1999 ajoneuvoverotuksessa.

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 922

Laki

indeksiehdon käytön rajoittamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan indeksiehdon käytön rajoittamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1222/1994) 7 §, sellaisena kuin se on laissa 922/1996, seuraavasti:

7 §

Voimassaolo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

kuuta 1995 ja on voimassa vuoden 2000 loppuun.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1999.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 923

Laki**tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 1999 perittävästä maksusta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakuutuslaitosten, joilla on oikeus myöntää Suomessa tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) tai liikennevakuutuslaissa (279/1959) tarkoitettuja pakollisia vakuutuksia, sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 2 §:ssä tarkoitettua maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen on suoritettava kansaneläkelaitokselle, siten kuin jäljempänä säädetään, sairausvakuutuslain 59 §:n 1 momentissa säädetyn valtion osuuden pienentämiseksi vuonna 1999 maksu, joka on yhteensä 307 miljoonaa markkaa. Tästä maksusta tapaturmavakuutuksia myöntävien vakuutuslaitosten osuus on 156 miljoonaa markkaa ja liikennevakuutuksia myöntävien vakuutuslaitosten osuus 129 miljoonaa markkaa. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen osuus on 22 miljoonaa markkaa.

2 §

Edellä 1 §:ssä tapaturmavakuutuslaitoksille säädetty maksuosuus jakautuu niiden kesken tapaturmavakuutuslain mukaisista muista kuin 57 §:ssä säädettyistä vakuutuksista vuoden 1999 tilinpäätöksellä vahvistettujen vakuutusmaksutulojen suhteessa. Liikennevakuutuslaitoksille säädetty maksu jakautuu niiden kesken vuoden 1999 tilinpäätöksellä vahvistettujen liikennevakuutusmaksutulojen

suhteessa. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen 1 §:ssä säädetty maksuosuus on lopullinen.

3 §

Sen estämättä, mitä tapaturmavakuutuslain 35 §:n 2 momentissa ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 13 §:ssä säädetään, tästä laista vakuutuslaitoksille aiheutuva menojen lisäys voidaan vuonna 1999 ja sen jälkeen sisällyttää pakollisen tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksujen perusteisiin ja lukea maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksiin.

Tästä laista johtuvasta maksutulon lisäyksestä ei kuitenkaan peritä eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/1966) tarkoitettua vakuutusmaksuveroa, liikennevakuutuslain mukaista liikenneturvallisuusmaksua, tapaturmavakuutuslain 35 §:n 4 momentin mukaista työturvallisuusmaksua eikä 58 §:n ja 60 §:n 6 momentin mukaisia maksuja eikä eräiden tapaturmakorvausten sitomisesta palkkatasoon annetun lain (957/1971) 2 §:n eikä tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991) 12 §:n mukaisia maksuja. Tämän lain mukaista maksua ei oteta myöskään huomioon maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 14 §:n mukaisia työturvallisuuskuluja määrittäessä.

4 §

Tapaturma- ja liikennevakuutuslaitokset ovat velvollisia suorittamaan kalenterikuukausittain ennakkoa 1 §:ssä tarkoitettusta maksusta. Ennakon suuruus on kalenterikuukaudelta 1/12 vakuutuslaitosten maksettaviksi 1 §:ssä säädetystä määrästä. Ennakko jakautuu tapaturmavakuutuslaitosten kesken ja liikennevakuutuslaitosten kesken vuoden 1997 tilinpäätöksellä vahvistettujen pakollisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen suhteessa.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos maksaa kalenterikuukaudelta 1/12 sen maksettavaksi 1 §:ssä säädetystä määrästä.

Vakuutuslaitoksen on suoritettava kunkin kuukauden 15 päivään mennessä ennakko tapaturmavakuutusmaksutulosta Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja liikennevakuutusmaksutulosta liikennevakuutuskeskukselle. Sosiaali- ja terveysministeriö välittää maksut kansaneläkelaitokselle. Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus veloittaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ja liikennevakuutuskeskuksen tilejä suoritettujen ennakoiden määrällä välittäessään 1 §:ssä säädetyn markkamäärän kansaneläkelaitokselle.

5 §

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

tapaturma- ja liikennevakuutuslaitosten ennakoina suorittamat maksuosuudet tarkistetaan vastaamaan 2 §:ssä säädettyä maksuosuuksien jakautumista sen jälkeen, kun tapaturma- ja liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulot vuodelta 1999 on tilinpäätöksellä vahvistettu.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa kunkin vakuutuslaitoksen ennakon sekä lopullisen maksuosuuden määrän. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto ja liikennevakuutuskeskus huolehtivat 1 momentin mukaisten lopullisten maksuosuuksien keräämisestä ja tilittämisestä vakuutuslaitoksille.

6 §

Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriö.

7 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Laki koskee vuodelta 1999 suoritettavaa maksua.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 924

Laki

merilain 1 luvun 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 1 luvun 8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 369/1995, seuraavasti:

1 luku

Alusta koskevat yleiset säännökset

8 §

Aluksen merikelpoisuus ja turvallinen käyttö

Aluksen rakenteesta, varusteista, miehi-

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

tyksestä, turvallisesta käytöstä ja turvalliseen käyttöön liittyvistä johtamisjärjestelyistä sekä aluksen katsastuksesta säädetään asetuksella. Asetuksella säädetään myös aluksen henkilöluetteloista ja helikopteritoiminnasta aluksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1999.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 925

Asetus laivavarusteista

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/1994) 1 luvun 8 §:n 2 ja 3 momentin, sellaisena kuin niistä on 2 momentti laissa 369/1995, 16 päivänä maaliskuuta 1979 aluksista aiheutuvan vesien pilaantumisen ehkäisemisestä annetun lain (300/1979) 3 §:n 1 ja 4 momentin, sellaisena kuin niistä on 4 momentti laissa 589/1994, 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetun vesiliikennelain (463/1996) 9 §:n ja 26 §:n 1 ja 4 momentin sekä 10 päivänä kesäkuuta 1988 annetun radiolain (517/1988) 9 §:n nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan aluksella käytettäviin varusteisiin, jos kysymys on

- 1) uudesta aluksesta; tai
- 2) olemassa olevasta aluksesta
 - a) jossa varustetta ei aiemmin ole ollut; tai
 - b) jos kansainvälisistä yleissopimuksista ei muuta johdu, jossa aiemmin ollut varuste uusitaan.

Tämä asetusta koskee sellaista varustetta, joka on mainittu laivavarustedirektiivin liitteessä A.1.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *laivavarustedirektiivillä* laivavarusteista annettua neuvoston direktiiviä 96/98/EY;
- 2) *valvontaviranomaisella* merenkulkulai-

tosta ja radiolaitteiden ominaisuuksien ja teknisen rakenteen osalta Telehallintokeskusta;

3) *kansainvälisillä yleissopimuksilla* vuonna 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivayleissopimusta (SopS 52/1968), vuonna 1972 tehtyä yleissopimusta kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen estämiseksi merellä (SopS 30/1977), vuonna 1973 tehtyyn yleissopimukseen alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä liittyvää vuoden 1978 pöytäkirjaa (SopS 51/1983), vuonna 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SopS 11/1981) sekä näihin yleissopimuksiin liittyviä pöytäkirjoja ja muutoksia, sellaisina kuin ne ovat joulukuun 20 päivänä 1996;

4) *testausstandardeilla* Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO), Kansainvälisen standardisointijärjestön (ISO), Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (IEC), Euroopan standardointikomitean (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (Cenelec) ja Euroopan telealan standardointilaitoksen (ETSI) laatimia standardeja, jotka on laadittu testausmenetelmien ja testaustu-

losten määrittelemiseksi kansainvälisten yleissopimusten ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselmien ja kiertokirjeiden mukaisesti, siinä muodossa kuin ne ovat laivavarustedirektiivin liitteessä A.1 sekä sellaisina kuin ne ovat joulukuun 20 päivänä 1996;

5) *moduulilla* vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmää;

6) *aluksella* kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvaa alusta, lukuunottamatta sota-alusta;

7) *uudella aluksella* alusta, jonka köli on laskettu tai joka on vastaavassa rakennusvaiheessa helmikuun 17 päivänä 1997 tai sen jälkeen; sekä

8) *olemassa olevalla aluksella* alusta, joka ei ole uusi alus.

3 §

Varusteisiin kohdistuvat vaatimukset

Suomalaiseen alukseen tämän asetuksen voimaan tultua asennettujen tai sijoitettujen, tässä asetuksessa tarkoitettujen varusteiden on täytettävä kansainvälisissä yleissopimuksissa ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) päätöslauselmissa ja kiertokirjeissä sekä kansainvälisissä testausstandardeissa esitetyt vaatimukset siten kuin laivavarustedirektiivissä säädetään.

Vaatimusten täyttäminen on todistettava asianmukaisten testausstandardien ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn edellyttämällä tavalla. Niiden varusteiden osalta, joille annetaan sekä IEC- että ETSI-testausstandardit, nämä standardit ovat vaihtoehtoisia ja valmistaja tai hänen yhteisöön sijoittunut edustajansa voi valita toisiaan vastaavista testausstandardeista ne, joita sovelletaan.

4 §

Varusteiden vapaa liikkuvuus

Niitä varusteita, joita tämä asetus koskee ja jotka ovat vaatimustenmukaisuusmerkillä varustettuja tai muutoin tämän asetuksen säännösten mukaisia, voidaan vapaasti saattaa markkinoille sekä asentaa tai sijoittaa suomalaiseen alukseen.

5 §

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on:

1) EY-tyyppitarkastus (moduuli B) sekä valmistajan tai tämän Euroopan yhteisön alueelle sijoittautuneen valtuutetun edustajan ennen varusteen markkinoille saattamista (laivavarustedirektiivin liitteessä A.1 sallittuja vaihtoehtoja käyttäen) tekemän valinnan mukaan yksi seuraavista EY:n vaatimustenmukaisuusvakuutuksista:

a) tyyppimukaisuus (moduuli C);
b) tuotannon laadunvarmistus (moduuli D);
c) tuotteen laadunvarmistus (moduuli E);
tai

d) tuotekohtainen tarkastus (moduuli F);
2) täydellinen EY-laadunvarmistus (moduuli H); tai

3) yksikkökohtainen EY-tarkastus (moduuli G), jos varuste-eriä valmistetaan yksittäin tai pieniä määriä eikä sarja- tai massatuotantona.

6 §

Vaatimustenmukaisuusmerkki

Tämän asetuksen tarkoittama varuste, joka täyttää 3 §:n 1 momentin vaatimukset ja joka on valmistettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn edellyttämällä tavalla, on varustettava valmistajan tai hänen Euroopan yhteisöön sijoittautuneen edustajansa kiinnittämällä vaatimustenmukaisuusmerkillä.

Merkki on kiinnitettävä varusteeseen tai sen kilpeen siten, että se on siitä luettavissa varusteen ennakoitavan käyttöajan. Jos tämä ei varusteen luonteen vuoksi ole kuitenkaan mahdollista tai perusteltua, merkki on kiinnitettävä varusteen pakkaukseen, etikettiin tai esitteeseen, joka on säilytettävä.

Muun merkin kiinnittäminen on kielletty, jos ulkopuoliset voivat erehtyä pitämään sitä tässä pykälässä tarkoitettuna merkinä.

Merkki on kiinnitettävä tuotantovaiheen lopussa.

7 §

Merkitty varuste ja ennakkotarkastus

Vaatimustenmukaisuusmerkillä merkityn

varusteen käytölle tämän asetuksen mukaisesti ei saa asettaa ehdoksi sen muuta käyttöä koskevia vaatimuksia.

Valvontaviranomainen voi kustannuksellaan ryhtyä toimenpiteisiin tarkastaakseen Suomessa markkinoilla olevia vaatimustenmukaisuusmerkillä varustettuja varusteita, joita ei ole vielä asennettu tai sijoitettu alukseen, varmistaakseen, että ne täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

Varusteessa olevan merkin estämättä valvontaviranomainen voi suorittaa suomalaiseen alukseen asennetun tai sijoitetun varusteen arvioinnin, jos kansainvälisissä turvallisuutta tai ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevilla oikeudellisilla asiakirjoissa vaaditaan operatiivisia käyttötestejä aluksella. Tällöin ei jo tehtyjä vaatimustenmukaisuuden arviointeja saa toistaa. Varusteen valmistajan, tämän yhteisöön sijoitautuneen edustajan tai varusteen yhteisön markkinoille saattaneen henkilön on annettava tällöin valvontaviranomaisen vaatimat tarkastus- ja testausselostet.

8 §

Kiellot ja rajoitukset

Vesiliikennelain (463/96) 10 §:ssä tarkoitetusta, tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan varusteen markkinointiin ja käyttöön kohdistetusta kiellosta tai rajoituksesta on valtioneuvoston välittömästi ilmoitettava komissiolle ja jäsenvaltioille laivavarustedirektiivin mukaisesti.

9 §

Luvaton merkki

Jos varuste, joka ei ole vaatimustenmukainen, on varustettu vaatimustenmukaisuusmerkillä, valvontaviranomaisen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin merkin kiinnittäjää vastaan. Valvontaviranomaisen on ilmoitettavasuurittamistaan toimenpiteistä komissiolle ja jäsenvaltioille.

10 §

Tekninen keksintö

Valvontaviranomainen voi sallia poikkeuksellisenä teknisenä keksintönä pidettävän varusteen asentamisen tai sijoittamisen suo-

malaiseen alukseen, vaikka se ei ole vaatimustenmukainen, jos testauksella, joka ei aseta eri valtioissa tuotettuja varusteita eri asemaan, tai muuten voidaan osoittaa, että tällainen varuste on vähintään yhtä tehokas kuin vaatimustenmukainen varuste. Radiolaitte ei saa vaikuttaa haitallisesti ottaen huomioon radiotaajuusspektrivaatimukset.

Valvontaviranomaisen on annettava 1 momentissa tarkoitettua varustetta koskeva todistus, joka on pidettävä aina varusteen mukana ja johon sisältyy lupa asentaa tai sijoittaa varuste alukseen noudattamalla todistuksessa mainittuja ehtoja ja määräyksiä.

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava yksityiskohtaisesti 1 momentissa tarkoitettua toimenpiteestä komissiolle ja jäsenvaltioille sekä myös annettava niille tiedoksi kaikki suoritettuja kokeita, arviointeja ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä koskevat selosteet.

Valvontaviranomainen voi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin todetakseen, että varuste on 1 momentin mukaisesti tehokas, jos ulkomaisessa rekisterissä oleva alus, jossa on tällainen varuste, siirretään Suomen alusrekisteriin.

11 §

Varusteen testaaminen

Valvontaviranomainen voi 3 §:ssä sanotun estämättä sallia, että suomalaiseen alukseen asennetaan tai sijoitetaan varuste, joka ei ole vaatimustenmukainen tai 10 §:ssä tarkoitettu tekninen keksintö, seuraavin ehdoin:

a) valvontaviranomainen on antanut varustetta koskevan todistuksen, joka on pidettävä aina varusteen mukana ja johon sisältyy lupa asentaa tai sijoittaa varuste alukseen todistuksessa mainituin ehdoin;

b) käyttö lupa on lyhytaikainen; ja

c) aluksella on vastaava vaatimustenmukainen varuste toimintakunnossa ja valmiina välittömään käyttöön.

Radiolaitte ei saa vaikuttaa haitallisesti ottaen huomioon radiotaajuusspektrivaatimukset.

12 §

Poikkeukselliset olosuhteet

Jos suomalaisen aluksen varuste joudutaan vaihtamaan Euroopan yhteisön ulkopuolella

poikkeuksellisissa oloissa, jotka on perusteltava valvontaviranomaiselle, ja jos alukseen ei voida asentaa tai sijoittaa EY-tyyppihyväksytyä varustetta kohtuullisessa ajassa taikka viivytyksen tai kustannusten takia, voidaan alukselle asentaa tai sijoittaa muu varuste,

1) jos sen mukana on ilmoitettua laitosta vastaavan tunnustetun laitoksen antamat asiakirjat ja jos Euroopan yhteisö on tehnyt tunnustetun laitoksen sijaintimaan kanssa sopimuksen sellaisten laitosten vastavuoroisesta tunnustamisesta; tai

2) milloin 1 kohdan soveltaminen on mahdollista, jos varusteen mukana olevat asiakirjat on myöntänyt Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) jäsenvaltio, jonka on kansainvälisten yleissopimusten osapuolena noudatettava varustetta koskevia Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) vaatimuksia, ja jos 2 momentista ei muuta johdu.

Valvontaviranomaiselle on välittömästi ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettu varusteesta. Valvontaviranomaisen on niin pian kuin mahdollista varmistettava, että varuste testausasiakirjoineen täyttää asianmukaiset vaatimukset. Radiolaitte ei saa vaikuttaa haitallisesti ottaen huomioon radiotaajuusspektri vaatimukset.

13 §

Ilmoitettu laitos

Valtioneuvosto nimeää laitokset, joilla on oikeus toimia ilmoitettuna laitoksena vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyssä.

Laitoksen on täytettävä ilmoitetulle laitokselle asetettavat vaatimukset. Mittatekniikan keskus toteaa laitoksen pätevyuden ennen laitoksen nimeämistä ja tarkastaa vähintään joka toinen vuosi, että laitos edelleen täyttää asetettavat vaatimukset. Laitoksen on toimittava Mittatekniikan keskukselle pätevyyden arvioimista varten tarpeelliset tiedot.

Jos ilmoitettu laitos ei enää täytä 2 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia, valtioneuvosto voi peruuttaa nimeämisen ilmoitetuksi laitokseksi.

Valtioneuvosto huolehtii siitä, että 1 momentissa tarkoitettu nimeämisestä ja 3 momentissa tarkoitettu peruutuksesta ilmoitetaan komissiolle ja jäsenvaltioiden viranomaisille.

14 §

Valvontaviranomaisen eräät tehtävät

Valvontaviranomaisen on varmistettava myöntäessään ja uusiossaan turvallisuuskirjoja, että suomalaisen aluksen varusteet ovat tämän asetuksen mukaisia.

Jos Euroopan yhteisön ulkopuolisen maan lipun alla purjehtiva uusi alus aiotaan siirtää Suomen rekisteriin, valvontaviranomaisen on siirtovaiheessa varmistettava, että aluksen varusteiden kunto vastaa turvallisuuskirjoja ja että varusteet ovat tämän asetuksen mukaisia tai vastaavat asetuksen edellyttämiä varusteita. Valvontaviranomaisen on annettava vastaaviksi katsomilleen varusteille todistus, jota on säilytettävä varusteen mukana ja johon sisältyy lupa varusteen asentamiseen tai sijoittamiseen alukselle luvassa mainituilla edellytyksillä.

Jos siirrettävän aluksen varusteissa ei ole vaatimustenmukaisuusmerkkiä tai jos valvontaviranomainen ei katso niitä vastaaviksi varusteiksi 2 momentin mukaisesti, valvontaviranomaisen on määrättävä, että aluksen varusteet vaihdetaan.

Valvontaviranomaisen on varmistettava, etteivät siirrettävän aluksen radiolaitteet vaikuta haitallisesti ottaen huomioon radiotaajuusspektri vaatimukset.

15 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

Merenkulkulaitos antaa tarkemmat määräykset ja ohjeet tämän asetuksen tarkoittamista varusteista, vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelystä, ilmoitettua laitosta koskevista vaatimuksista sekä vaatimustenmukaisuusmerkistä.

Telehallintokeskus voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita radiolaitteiden ominaisuuksista ja teknisestä rakenteesta.

16 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Asetuksen täytäntöönpanon

edellyttämiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen asetuksen voimaantuloa.

Tämän asetuksen tarkoittamia, ennen 1 päivää tammikuuta 1999 valmistettuja varusteita voidaan asentaa tai sijoittaa suomalai-

seen alukseen kahden vuoden ajan sanotusta päivästä alkaen, jos varusteet on valmistettu Suomessa ennen 20 päivää joulukuuta 1996 voimassa olleiden tyyppihyväksyntämenettelyjen mukaisesti.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 926

Asetus

ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuista valtioista

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1217/1994) 2 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettut valtiot ovat:

Alankomaat, Argentiina, Australia, Belgia, Brasilia, Bulgaria, Egypti, Etelä-Afrikka, Filippiinit, Indonesia, Intia, Islanti, Israel, Italia, Itävalta, Japani, Kanada, Kiina, Korean tasavalta, Kreikka, Kroatia, Latvia, Liettua, Luxemburg, Marokko, Norja, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Saksa, Sambia, Slovakia, Slovenia, Sri Lanka, Tansania, Tanska ja Färsaaret, Thaimaa, Tšekki, Turkki, Ukraina,

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Unkari, Uusi-Seelanti, Venäjä, Viro, Yhdistynyt kuningaskunta ja Yhdysvallat.

2 §

Tämä asetustulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1998.

Tätä asetusta sovelletaan vuodelta 1998 toimitettavassa verotuksessa.

Tällä asetuksella kumotaan ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta annetun lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuista valtioista 30 päivänä joulukuuta 1997 annettu asetustulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1998.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 927

Asetus**huumausaineasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun huumausaineasetuksen (1603/1993) 7 § ja *muutetaan* 3 §:n 2 momentti, 4 §:n 4 momentti ja 6 §:n 1 momentti seuraavasti:

3 §

Tuontilupa

 Psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen (SopS 60/1976) listoissa I—IV mainitun huumausaineen tuontiluvan on lisäksi oltava Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston huumausainetoimikunnan vahvistaman kaavan mukainen.

4 §

Vientilupa

 Psykotrooppisia aineita koskevan yleissopimuksen (SopS 60/1976) listoissa I—IV mainitun huumausaineen vientiluvan on lisäksi oltava Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston huumausainetoimikunnan vahvistaman kaavan mukainen.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1998

pimuksen listoissa I—IV mainitun huumausaineen vientiluvan on oltava Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvoston huumausainetoimikunnan vahvistaman kaavan mukainen.

6 §

Luvanvaraisuudesta vapauttaminen

Huumausaineen maahantuonnin ja maastaviennin luvanvaraisuudesta ovat vapautettuja vuoden 1961 huumausaineyleissopimuksen listassa III mainitut valmisteet.

 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 928

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös**patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen liitteenä olevan maksutaulukon muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeriö on
muuttanut patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista 28 päivänä joulukuuta 1995 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (1782/1995) liitteenä olevan maksutaulukon 5, 9 ja 10 §:n, sellaisena kuin niistä on 5 § 28 päivänä helmikuuta 1996 annetussa päätöksessä (123/1996) sekä 9 ja 10 § 15 päivänä elokuuta 1997 annetussa päätöksessä (797/1997), seuraavasti:

5 §		luokkamaksu uudistettaessa	
<i>Tavaramerkkiasiat</i>		jokaiselta luokalta ensimmäisen	
		luokan jälkeen 600 mk.
Tavaramerkin rekisteröinnin hakemusmaksu	1 000 mk	Maksu tavaramerkkilain 19 §:ssä tarkoitetun määräajan pidentämisestä	280 mk
Rekisteröinnin uudistamismaksu	1 100 mk	Rekisteröidyn merkin muuttamishakemusmaksu	230 mk
Rekisteröinnin uudistamismaksu, jos hakemus jätetään rekisteröintikauden päättymisen jälkeen	1 300 mk	Maksu tavaramerkkirekisteriin tehtävästä merkinnästä, kultakin merkinnältä	230 mk
Yhteismerkin rekisteröinnin hakemusmaksu	1 400 mk	Jos pyyntö rekisteröidyn merkin muuttamisesta tai tavaramerkkirekisteriin tehtävästä muusta merkinnästä esitetään tavaramerkin rekisteröinnin uudistamishakemuksen yhteydessä, maksu merkinnästä peritään 50 %:lla alennettuna.	
Yhteismerkin rekisteröinnin uudistamismaksu	1 600 mk	Muutoksenhakumaksu	870 mk
Yhteismerkin rekisteröinnin uudistamismaksu, jos hakemus jätetään rekisteröintikauden päättymisen jälkeen	1 700 mk	Etu oikeustodistus	52 mk
Lisämaksu:		Diaaritodistus	48 mk
luokkamaksu rekisteröitäessä jokaiselta luokalta ensimmäisen luokan jälkeen	400 mk	Oikeaksi todistaminen	48 mk+ 5 mk/sivu

Rekisteriote	70 mk	jakamiseksi, vararahaston alentami-	
Yhteisön tavaramerkkihakemuksen		seksi tai ylikurssirahaston alenta-	
vastaanottomaksu	250 mk	miseksi	2 150 mk
Kansainvälisen tavaramerkkihake-		Otteet, todistukset ja jäljennökset:	
muksen vastaanottomaksu	750 mk	Ote kaupparekisteristä	60 mk
Pyyntö kansallisen rekisteröinnin		Rekisteröintodistus	90 mk
korvaamisesta kansainvälisellä		Manuaalisesti koottu historiaote	110 mk/
rekisteröinnillä	300 mk	tunti	
		Diaaritodistus	25 mk
9 §		Muu kaupparekisteriin perustuva	
<i>Kaupparekisteriasiat</i>		todistus	110 mk/
		tunti	
Kaupparekisteri-ilmoitusten		Yhtiöjärjestys, yhtiösopimus,	
käsittelymaksut:		säännöt, yhdistysjärjestys	60 mk
Yksityisen elinkeinoharjoittajan		Tilinpäätös- ja taseasiat	
perusilmoitus	350 mk	Jäljennös tilinpäätösasiakirjoista	
Avoimen yhtiön ja kommandiitti-		(yhdeksi tilinpäätöskaudelta)	60 mk
yhtiön perusilmoitus	700 mk	Todistus tilinpäätösasiakirjojen	
Muun elinkeinoharjoittajan		jättämisestä	25 mk
perusilmoitus	1 500 mk	ATK-järjestelmän käyttö	
Osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen,		Liittymismaksut:	
osuuskunnan, säästöpankin ja		Käyttäjätunnuksia 1	500 mk
asumisoikeusyhdistyksen		" 2—10	250 mk/kpl
sääntöjen ja vakuutusyhdistyksen		" 11—	100 mk/kpl
yhdistysjärjestyksen muuttamista,		Käyttäjätunnuksen uudelleen	
avoimen yhtiön, kommandiitti-		avaaminen	250 mk
yhtiön tai osuuskunnan		Käyttömaksut:	
muuttamista osakeyhtiöksi sekä		Kysely	2 mk
taloudellista toimintaa harjoittavan		Toiminimikysely	1 mk
yhdistyksen muuttamista		Peruspoiminta kaupparekisteri-	
osuuskunnaksi koskeva muutos-		tiedoista konekielisessä	
ilmoitus	1 500 mk	muodossa	80 000 mk/
Muu muutosilmoitus	250 mk	vuodessa	
Aputoiminimen rekisteröinti	350 mk/	Mikrofilmit:	
nimi		Kaupparekisterin peruskortisto	18 000 mk
Sulautumis- ja jakautumisasiat		Kaupparekisterin ylläpitokortit	6 400 mk/
Sulautumis- ja jakautumissuunni-		vuosi	
telman ilmoittaminen	1 500 mk+	Kaupparekisterin aakkoselliset	
250 mk/seuraava yhtiö		toiminimihakemistot	3 800 mk/
Sulautumis- tai jakautumissuunni-		vuosi	
telmaa koskevan muutoksen		Vuosien 1976—1980 tilinpäätös-	
ilmoittaminen	250 mk/	asiakirjat hakemistoineen	10 000 mk
yhtiö		Tilinpäätösasiakirjat hakemis-	
Hakemus sulautumisen tai		toineen vuosilta 1981—1998	8 000 mk/
jakautumisen täytäntöön-		vuosi	
panoon	1 500 mk+	Tilinpäätösasiakirjat hakemis-	
900 mk/seuraava yhtiö		toineen vuosilta 1999—	
Ilmoitus sulautumisen tai		(sis. 20 000 tilinpäätöstä)	12 000.mk/
jakautumisen täytäntöön-		vuosi	
panosta	250 mk/	Lisämaksu/alkava 10 000 tilin-	
yhtiö		päätöstä	5 000 mk
Muut hakemusasiat		Muutoksenhakumaksu:	
Hakemus osakepääoman alentamiseksi,		Kaupparekisteriin tehtyä ilmoi-	
arvonkorotusrahaston alentamiseksi,		tusta koskevissa asioissa	870 mk
yhtiömuodon muuttamiseksi, voiton		Oikeaksi todistaminen	48 mk
			5 mk/sivu

N:o 928

10 §

Yrityskiinnitysasiat

Todistukset	
Diaaritodistus	50 mk
Rasitustodistus	150 mk
Muu yrityskiinnitysrekisteriin perustuva todistus	150 mk
Hakemus- ja ilmoitusasiat	
Kiinnityshakemus	560 mk
Kiinnityksen vastattavaksi otta- minen	1 100 mk
Vahvistetun kiinnityksen laajen- taminen tai rajoittaminen	1 100 mk
Kiinnitysten yhdistäminen	1 100 mk

Kiinnitysten keskinäisen etu- oikeusjärjestyksen muutta- minen	1 100 mk
Kiinnityksen kuolettaminen . . .	100 mk
Ilmoitus panttivelkakirjan haltijasta	150 mk
Ilmoitus saatavan hakemisesta .	150 mk
Hakemus kiinnityksen jakamiseksi yrityksen jakautumisen yhteydessä	3 000 mk
Ilmoitus kiinnitysten säilymi- sestä jakautuvassa yhtiössä .	300 mk
Kiinnityksen rahayksikön muuntaminen	200 mk

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Timo Pekkarinen

N:o 921-928, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1998